

Hirttamättömät

Vanha brittiläinen sananpaukaus sanoo, että jos tädillä olisi puu, se hirttäisi siihen jonkun.

Mutta nykyaikainen demokratia saattaa olla niin ailahtelevaista ja kirkuvan epäoikeudenmukaista, että se tarvelee vanhat kauniit perinteet. Sen on saanut kokea myös Hänen Hamesteettinsa, Falklandin Vara-amiraali ja koko brittiläisen kansainyhteisön yhteinen kaulakeinumorsian Margaret Butcher, tuttujen kesken Maggi vaan. Hän voitti kesäkuussa vaalit, mutta sai jo heinäkuussa huomata, ettei siitä ollut mitään iloa, kun ketään ei saa kumminkaan hirttää.

Ja arvaahan sen, että riippumattomat rikolliset rellestävät huomattavasti raivokkaammin kuin riippuvaiset.

Kaameimpia esimerkkejä noiden hirttamättömien tempuista on äsken paljastunut törkyteko, jonka kohteena on prostianttinen pyhäkoulunopettaja Koo Stark. Se on raskaana, vaikkei ole naimisissakaan. Niin että Koo-linja on nyt mennyttä Englannissakin.

Oikeuden ja kohtuuden mukaan syyllinen ripustettaisiin rikosvälineestä hirteen. Vaan eipä ripusteta Englannissa, kun parlamentti meni kieltämään ripustamisen. Häntäheikki pääsee kuin koiras veräjystä, saa heilua siellä ja täällä ynnä tehdä tekosiään ties kuinka monta kertaa vielä.

Englannin talouselämäkin kärsii hirttokiellosta. Purjelaivojen katoamisesta asti jatkunut köysiteollisuuden lama jatkuu edelleen. Ei kukaan osta köyttä, johon ei saa panna jatkoa. Lyhyeksihän sellainen aina jää.

Totta kai hirttäminen on epäterveellistä. Mutta mikäpä ei nykyaikana olisi. Kahvi on ja sokeri on, tupakka, viina, vieraat naiset, vieraat miehet ja AIDS. Miksi kaikki kiva pitää kieltää?

Sitä paitsi, mitenäs sitten suu pannaan, kun alkaa tulla sala-hirttäjiä. Jotakuta saattaa hyvinkin alkaa hirtätyttää niin hirveästi, ettei himoa voi enää hillitä. Siinä ovat sitten vaarassa ensi kädessä naapurin kissat, sitten itse naapurit. Tuollainen jokamiehen tee-se-itse-hirttely ilman kunnollista ammattitaitoa on varmasti pahempi riesa kuin hallittu ja julkisesti valvottu ripustelu.

Hirttämisen kieltämisessä on sentään yksi myönteinenkin puoli. Se on ympäristöystävällinen päätös. Englannissa nimitäin puun hintaneuvottelut ovat sujuneet sikäli meikäläisiä paremmin, että maan metsät on hakattu jokseenkin puhtaiksi. Vahvaa oksaa on hankala löytää. Ja jos nykyaikaisen lihavan elintasoihmisen yrittää vetää heikkoon oksaan, se katkeaa — oksa nimittäin. Vaikka hirttäminen sinänsä on metsien moninaiskäyttöä parhaimmillaan, katkennut oksa muuten virheettömässä puustossa on kauneusvirhe. Pahimmassa tapauksessa linnut tai muut puissa liikkuvat elukat voivat loukata itsensä hirttämisten jäljiltä ikävästi töröttäviin oksantynkiin.